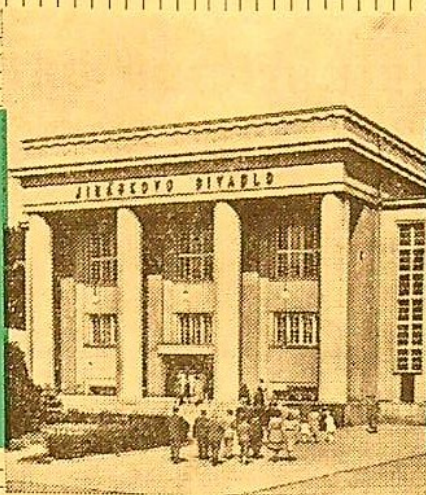

u nás

Cena 50 haléřů

Hronov 19. srpna 1963

Hronovská neděle patřila mládí

Včerejší představení Dramatického souboru SVVŠ z Přerova otevřelo ve vší naléhavosti problémy divadel mladých pro mladá. Situace v tomto úseku ochotnické práce už delší dobu není nejlepší. Ukázaly to poslední ročníky Šrámkových Písků a dokumentovalo to i včerejší představení Hračky pro mne. Práce s dětmi a s mladými 14 až 15letými začátečníky klade značné nároky na vedoucího souboru, který musí být vybaven zkušenostmi v mnohém ohledu rozdílnými oproti běžnému ochotnickému režisérovi. Vedoucí takového dětského souboru musí především počítat s tím, že mu děti nemohou vytvořit dramatické postavy, musí spíš využívat přirozené hravosti a fantazie dětí a postupně je vést k základům herecké práce na úkolech přiměřených jejich zkušenostem a jejich rozumové zralosti.

Toto vše měla na mysli i výběrová porota, která vedena jednak heslem 33. Jiráskova Hronova a dále tím, že

letos nebyla uspořádána samostatná přehlídka pro dětské a mládežnické soubory, chtěla ukázat stav v této oblasti ochotnické práce. — Přerovský soubor v době výběru naznačoval, že jde cestou využití hravosti mladých lidí a byl tu dán předpoklad, že tímto směrem půjde i další práce při dotvoření inscenace.

To se však nesplnilo a nutno říci, že byly přeceněny možnosti vývoje této inscenace. Po vtipném úvodu, jenž naznačil, že mladí lidé si chtějí jen hrát na divadlo, ubývalo s kvadrátem času sil tento záměr dodržet, stále víc a víc se inscenace dostávala do polohy vážně hraného divadla, na kterou ani režisér ani mladí herci nestačili. Představení zejména v druhé části úplně ztratilo tempo, stalo se nudným. Nepodařilo se udržet zájem obecnosti a tuto tendenci potvrdil i závěr inscenace, který byl ve zcela jiné poloze než začátek.

Některé režijní nápady a postupy vyvolávají otázku, jakému obecnostu byla inscenace určena. Myslíme tím scény jako např. nástup zvěda, které se pohybovaly za hranicí vkusu. Dalším velkým problémem bylo použití písniček nedobře zpívaných při reprodukcované hudbě. Na druhé straně je ovšem třeba říci, že v inscenaci byla některá místa přesvědčující o talentu mladých lidí tohoto souboru (slibný nástup inscenace, scéna prince z Kočkodanie, výstup Tolle — princezna a podobně). Bylo vidět, že soubor má chuť a elán dělat divadlo, což je dobré.

Složitost otázek a problémů kolem dětského a mládežnického divadla a jeho vedoucích nemůže být, jak se zdá, vyřešena v tomto hodnocení přerovské inscenace. K zamýšlení bude příležitost na dnešním odpoledním semináři o otázkách mládeže a amatérského divadla.

Objevnou dramaturgii i divadlům poezie

Soubor Směr 63 z Psár u Prahy, který okouzli loňské návštěvníky Hronova, nezůstal nic dlužen pověstí, která ho předcházela z Wolkrova Prostějova. Představení patřilo k nejvyrovnanějším a stylově nejjednotnějším, které proběhly v nedělním nabitém večeru. Důkladnost režiséra a vyrovnanost recitačního kolektivu by si však zasluhovala větší přemýšlivosti v otázkách dramaturgie,

kteřá není v souladu s problémy, jež v této chvíli musí zajímat diváka a jež dostaly již i svou poetickou podobu.

Přilišná snaha po stylové jednotě však způsobila, že nebylo rozdílu mezi prózou a veršem (próza je vlastní text) a i v samotných básních recitátoři ladili přednes do jedné, vyrovnané a trochu slavnostní formy (byť tím není míněn patos). — Ani

myšlenková metafora, vyjádřená promyšlenou prací s klobouky, nemůže nahradit trochu jednotvárně znějící jediný výrazový prostředek recitátora — jeho hlas. V důkladnosti a promyšlenosti práce dosáhl soubor svého vrcholu. Píli, přemýšlivost a upřímnou lásku k poezii bude nutno v zájmu příznivého vývoje souboru doplnit i přemýšlivou dramaturgií.

Objevování nových možností pantomimy

Soubor brněnské pantomimy ukázal ve zkrácené verzi svého programu „Lidi kolem Davida“ mnoho práce nejen herecké, vedené výraznou snahou o přesnost, ale i úsilovné práce lidské: všichni mladí členové souboru, vedení pedagogicky i režijně pevnou a citlivou rukou prof. Ryšánkové, se snaží pracovat sami na sobě, na objevování a přesném vyjádření svého citu, svého postoje k životu. Věnují se stylově přísnému umění, které vyžaduje kázeň a hluboký vztah

nejen k umění, ale i ke kamarádům — pantomimu nelze dělat bez kolektivního vnitřního života souboru. — Metaforičnost a poetizace světa, vyjádřená pohybovou zkratkou, zaujala napětím a humorem první části programu, v němž sebevyjádření mladých členů souboru, vyvolalo bezprostřední atmosféru. Druhá část byla převážně otázkou zkoušení nových postupů v práci souboru, zaujala výtvarným řešením, i když zde ještě zůstává dluh v naplnění zvolených úkolů hereckými výkony.

Diskusní je i řazení jednotlivých čísel, jejich délka, rytmus a použití mimopohybových jevištních prostředků — zvuku, rekvizity (její ilustrační či symbolická funkce) atd. Vcelku však — silný zážitek, samostatná cesta v objevování nových možností pantomimy a poučení pro ochotnické soubory, malé i velké: citovost, snaha pochopit sebe a život, kázeň a pracovitost, smysl pro moderní zkratku a obrazivou stylizovanost myšlenky!

(Pokračování na str. 2.)

I při poezii se mohou lidé upřímně bavit

(Dokončení ze str. 1.)

Důkazem toho bylo poslední nedělní představení litvínovského Docela malého divadla a jeho pásma francouzské poezie. Svěží, živé a jiskrné představení, nejlepší v interpretaci

a hereckém uchopení básně o Majdalence, zaznělo poněkud rušivě při přednesu interpretky Lízinky, která text příliš dramatizuje, zatímco celá koncepce večera jde důsledně proti konvenci, oddramatizovává a ironizuje. Představení působí dojmem vý-

borné poetické estrády, ačkoliv v silách souboru jistě je, aby vtiskl podobným večerům pevnou a jednotlivou koncepci. Rozesmávat diváka poezí však patří k cenným přínosům, jimiž soubor obohatil a naplnil koncepci letošního Hronova.

Z pásma francouzské poezie
Foto Minc

Práce v kroužcích se rozjela

Dramaturgický kroužek, jehož práce se zúčastní 20 posluchačů, dodržel v prvním dnu časový rozvrh. — Po rozboru inscenace Ostrovského I chytrák se spálí, se především hovořilo o úloze a práci dramaturga v ochotnickém divadelním souboru. Posluchačům byly přiděleny úkoly na prvé dva dny.

Hlavní otázkou v kroužku režie (1-b) — ochotnické divadlo usiluje o vlastní uměleckou tvář. Problém, který se opakuje každoročně v kroužcích a seminářích. Posluchači jsou toho názoru, aby se ochotnický re-

žisér průběžně poučoval na profesionálních inscenacích, hledal vzory a tvůrčí umělecké postupy pro pevnou koncepci, kterou je většina profesionálních inscenací poznamenána, ale aby si i tak za každou cenu zachoval svůj vlastní osobitý přístup k literární předloze. — Jestliže tvůrčí uspokojení může dát jen ta práce, která je výsledkem vlastního uměleckého přístupu, pak tedy kopírování a bezduché přejímání ochudí vlastní činnost ochotnického divadla.

O práci v dalších kroužcích budeme informovat postupně.

Vystoupí? – Nevystoupí?

Do Hronova přijeli jako diváci členové souboru Pod podloubím z Chomutova po svém úspěšném hostování v pražské Viole. Se svým odvážným a kupodivu nijak zašifrovaným pořadem Růže a dvě kosti stehenní si získali pražské diváky natolik, že se v září do Prahy vrací. Škoda, že soubor, který má povolení vystupovat všude kromě svého sídelního Chomutova, nemá možnost předvést svůj program. K produkci potřebuje kromě diváků 2 plošné metry plochy a

klavír. Ale snad i tuto náročnost by šlo úsilovným přesvědčováním pěti členů souboru snížit na minimum. Stálo by za to, aby soubor, který říká chytré srozumitelně, mohl promluvit.

Pavel BOŠEK

Divadlo je přece k tomu, aby se hrálo. Divadlo se hrát musí. A když to nejde, tak se začne znovu.

V a W Pěst na oko

VÍCE TAKOVÝCH

JAROSLAV HUŽERA, třídenní režijního kroužku 1. b dnes celé dopoledne vyučoval. Když jsem přišel na inspekci sdělil mi že upouští od svého původního záměru vzít žáky zítra na školní výlet, pozítří na školní biograf a ve středu je poslat na chmelovou brigádu. Hodlá vyučovat i nadále každé dopoledne. — Televize by mohla mít ze svého režiséra radost!

bk.

Bleskové rozhovory

Cestovní lístek s datumem 13. augusta 1963 má dlhoročný hronovský návštěvník — režisér divadelního souboru z Topolčian Rudolf Kučma. Nedalo mi, aby som sa neopýtala, čo ho tak skoro sem dovedlo.

Odpoveď:

Už som sa Hronova nemohol dočkať. Vidí sa mi, že sem budem chodiť, aj keby prehliadky preložili niekde inde.

*

Medzi prvými návštevníkmi zbadala som dlhoročnú divadelnú pracovníčku, jednu z najaktívnejších a úspešných režisérov detských a mládežníckych súborov učiteľku Ruženu Jariabekovú z Hýb. Mala som z toho veľkú radosť, lebo viem, ako vždy túžila po tom, zúčastniť sa na hronovskej prehliadke. Podarilo sa jej to v roku 25. výročia jej sústavnej divadelnej práce.

Na otázku: „Tak, ako sa cítiš, Ruženka?“ — zaznela odpoveď:

Zatiaľ sa len teším, že som tu. Ešte tomu skoro ani neverím.

Hanku Košíkovú, výtvarníčku OD z Liptovského Mikuláša poznajú ako milovníčku prírody, historických pamiatok i architektúry. Nezaprela sa ani v Hronove. Prepádla som ju otázkou bezprostredne po jej príchode do Hronova.

Odpoveď:

Nebola by som myslela, že Hronov má také nádherné okolie. Už sa nečudujem, že divadelníci sem tak radi chodia. Nevieť som dosiaľ vynadával na zvonice pri Jiráskovom domku. To je krásna!

*

Manželia Gogáľovci zo Zvolena nie sú v Hronove po prvý raz. A naň ani po celý svoj život iste nezabudnú. Pred tromi rokmi odniesli si z hronovskej prehliadky čosi, čo si odtiaľto odnesie málokto. Ich trojročná dcérka je toho dôkazom. Keď som ich stretla na ceste zo stanice veselých a rozosmátých, na moju otázku čo je príčina tejto dobrej nálady

odpovedali: Vari ste zabudli? Pripomíname si príhodu...

Ja: Mali by ste ju zvečniť v zpravidaj. Napíšete?
Oni: Napíšeme!

*

Aby mojou zvedavosťou netrpeli len cezpoľní, prepádla som ako poslednú obeť tejto série s. Brandovú, vedúcu distribučnej kancelárie JH.

Ja: Tak ako sa rozrástol váš malý „pioniersky prackol“, s. Brandová?

Brandová: No, je nás takmer celá stovka. Len malých kolportérov je asi 60, okrem ostatných pomocných služieb.

Ja: Vidím, že ste vyrástli akosi aj vekove. Čím je to?

Brandová: Tým, že niektorí po svojej šesťročnej praxi ostali verní aj po skončení školy. Po zamestnaní prichádzajú, aby vykonávali náročnejšie práce. Ich pomoc je veľká, môžem sa na nich úplne spoľahnúť.

Ja: Ak ich prácu človek pozoruje, musí pochváliť najmä ich pohotovosť a snahu byť všestranne nápomocnými a často i vynaliezavosť. Vidieť, že to robia radi. Pravda, chlapi a dievčatá? —
Vďaka vám!

Chodcov prepádala:
HANKA KRČULOVÁ

Hrajeme pro vesnického diváka

U nás:

1. Mnoho sa hovorí o dramaturgii (profesionálni i ochotníckej). Váš soubor priťahuje na letošný Hronov novou hru. Odkiaľ sa vzala?

Prakovští:

Vydala ju DILIZA asi pred 5–6 rokmi. Hra sa však zo známych príčin nehrála. Do súboru ju doniesol jeden z našich hercov. Zapáčila sa nám všetkým a necvičili sme ju.

U nás:

2. Máte v pláne objavovať ochotníckemu jevišti nová jména a nové hry? A jak?

Prakovští:

Ktorý súbor by túto snahu nemal? Zložitejšia je však otázka — ako. Súvisí s celkovým ďalším zlepšovaním našej práce. Dramaturgia je dosiaľ slabou stránkou súboru. Nové vydania dramatických diel síce kupujeme, no nie sústavne — chronologicky, ale len v dlhších intervaloch — nárazovo. V budúcnosti chceme zaviesť pravidelnosť do štúdia nových vydání, a preto veľmi vážne uvažujeme o ustavení funkcie súborového dramaturga. Bude to nutné už aj v súvislosti so starostlivosťou o ďalší umelecký rast celého nášho kolektívu. Citeľnou bude nám iste aj naďalej pomoc Divadla Jonáša Záborského v Prešove, s ktorým máme uzavretú družbu a ktoré nám dosiaľ najmä vo výbere hier pomáhalo.

U nás:

3. Jakou úlohu v celkovej kultúrnej situácii vašeho mesta zastáva a jakou hlavne perspektívne chce zastávať váš soubor?

Prakovští:

Je najaktívnejším zo súborov EUT (vedľa neho pracujú 2 tanečné súbory a ľudová hudba). Chceme neustále zvyšovať umeleckú úroveň svojej práce a tak pomáhať nielen našej obci, ale aj súborom

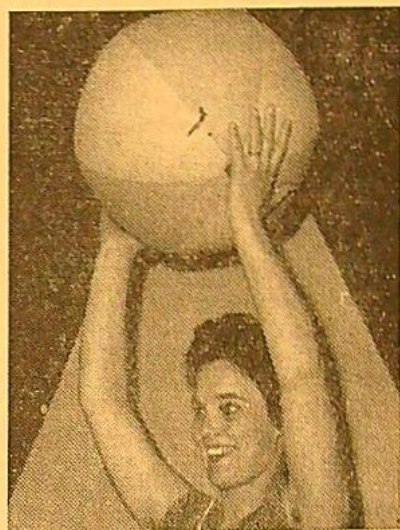
v okolí, ktoré nemajú pre svoju prácu také podmienky ako my. Vidíme v nich totiž ešte veľa z toho starého konvenčného ochotníckeho divadla — zatiaľ čo my sa snažíme robiť svoju prácu po novom — v réžii i hereckej tvorbe. V strede našej pozornosti stojí ďalej mládež. Aj hru MALOVANÁ LOPTA sme vyberali s ohľadom na ňu. A tiež s ohľadom na ňu chystáme založiť mládežnícky divadelný súbor. Ústredné heslo tohoročného Jiráskovho Hronova nám správnosť nášho počínania potvrdzuje — veď sme do určitej miery aj z neho vychádzali.

Prakovští:

U nás:

4. a) Jak se daří přenášet zkušenosti lidské i pracovní (ze zaměstnání) do práce souboru a hledání umělecké tváře jednotlivých členů i souboru jako kolektivu?
b) V jakém vztahu je civilní povolání členů k jejich uměleckým zálibám (v časové relaci)?
c) Jakým způsobem dokáží členové souboru zladit svůj zájem pracovní s uměleckým?
d) V čem vidí členové souboru svůj hlavní příspěvek společnosti: v zaměstnání nebo umělecké práci? V čem dosáhli více?

Pre obsiahlosť tejto otázky dovoľte vybrať to najdôležitejšie. Myslíme, že sa tieto otázky aj tak vzájomne čiastočne prelínajú. Začneme bodom c), pretože nám najviac pomáha. Je to záujem vedenia podniku, ZV a ZK o našu prácu a všestranná pomoc, ktorú nám tieto zložky poskytujú. Druhým vážnym kladným momentom je to, že všetci členovia súboru patria k dobrým a svedomitým pracovníkom na svojom pracovisku, čo vzbudzuje celkovú dôveru i v prácu súboru. Pracoviská čle-

Záběr z MALOVANÉ LOPTY

nov sú tie najrozmanitejšie, s umeleckou prácou u prevážnej väčšiny nesúvisia. Preto musíme predovšetkým odstrániť jeden z vážnych nedostatkov z doterajšej našej práce. Aj keď v prístupe členov k tvorivej práci došlo v priebehu ich členstva k podstatným zmenám (od prvopočiatočnej snahy „ukázať sa na javisku“ k vytváraniu postáv), predsa si musíme priznať, že sme interné školenie kolektívu zanedbali. Vleme, aký ošoh nám napr. priniesli besedy, ktoré sme organizovali s profesionálnymi umelcami. Hronovské skúsenosti a už aj samotný fakt nášho vystúpenia na tejto vrcholnej prehliadke bude pre nás ďalšou vzpruhou.

U nás:

5. Jaké má soubor zkušenosti s vesnickým divákem? Diskutujete s diváky po představení?

Prakovští:

Dedinský divák je našim najčastejším divákom. Máme s ním dobré skúsenosti — konštatujeme a kvitujeme jeho sústavne sa zvyšujúcu náročnosť a rastúcu vyspelosť. Doterajšie diskusie s divákmi boli veľmi živé, vychádzali zo záujmu diváka o našu prácu, aj keď neboli ani zďaleka nejakými odbornými rozbormi našich predstavení. No musíme poznamenať aj to, že mienka alebo posudok divákov — najmä nie všetkých — nie je nám vždy tým hlavným vodítkom pre hodnotenie našej práce. Jej výsledky máme teraz možnosť posúdiť aj vy sami.

VÝVOJ

Až do letoška to bola STM, teda Súťaž tvorivosti mládeže. Od letošného podzimu bude STMP, tj. Súťaž tvorivosti mládeže a pracujúcich. — Pro napřesrok se počítá s STMPŽDD, neboli Súťaž tvorivosti mládeže, pracujúcich, žen v domácnosti a dôchodcú. (Pri obědě zachytil J. Pober)

Záběr z MALOVANÉ LOPTY

NA KUS ŘEČI O 33 HRONOVECH

(Pokračování)

Účastníka 32 Hronovů L. Fialy jsme se nejprve zeptali na „hronovskou prehistorii“.

Ochotnické divadlo má v Hronově tradici opravdu dlouhou: první představení, aktovka J. N. Štěpánka Berounské koláče, se tu hrálo už v roce 1826; přičinil se o ně hronovský hodinář a kostelník Ant. Knahl, který pak dostal od vrchnosti nos za to, že se opovážil hrát divadlo „v takovém hnědém“.

V roce 1847 však vrchnost hronovským ochotníkům provozování divadla milostivě povolila — a od té doby se

hraje podnes. Hrávalo se na mnoha místech: v hostinci U modré hvězdy, na náměstí U Habrů i U Dangrů (kde stojí divadlo dnešní), v hotelu U mostu a ve Slávii, ale i v Poříčí a ve Zbečnicku.

Myšlenka postavit Jiráskovo divadlo zrodila se v roce 1921 při oslavách spisovatelových sedmdesátin, k nimž hronovští ochotníci připravili slavnostní představení Otce v přírodním divadle. Roku 1925 ustaveno Družstvo pro postavení Jiráskova divadla, roku 1928 položen základní kámen, roku 1929 započata vlastní stavba — a o rok nato bylo divadlo slavnostně otevřeno. (Příště dále)

Nesmrtelný básník lásky

Příjemný večer připravili účastníkom hronovské prehládky — milovníkom poézie — členovia Divadla Vítězného února z Hradce Králové svojím dramaticko-hudobným pásmom NESMRTELNÝ BÁSNÍK LÁSKY. Na improvizovanom javisku uprostred hronovského parku niesli sa večerným tichom večne živé slová veľké-

ho dramatika Williama Shakespeara. Ani takmer štyri storočia nevedeli zmazať veľkosť a hĺbku jeho myšlienok a súčasnosť platnosť jeho slov. Skoro dve stovky divákov odchádzali spokojné so starostlivo pripraveným a pôsobivo predvedeným programom, za ktorý patrí jeho interpretom srdečná vďaka. -kč-

HRONOV divadelný a dělný

Nejen divadlo — celé město, restaurace, parky, náměstí, ulice, celý Hronov žije ochotnickou přehlídkou. (Což je jistě mnohokrát řečená fráze, ale nyní přijde poučení!). Málokdo z nás, kteří jsme do Hronova přijeli a smířili se s minimem spánku a všechno vsadili na maximum divadelních, seminárních i rekreačních zážitků, si uvědomuje že kromě přehlídkových hostů, žije ještě ve městě řada domácností, kteří po večerním představení spěchají domů, aby mohli o šesté ranní zahájit práci v továrnách a závodech ve městě i nejbližším okolí.

Počítejte tedy s tím, že kromě nás, kteří jsme se smířili s tím, že pro ten týden Hronova budeme spát tři čtyři hodinky denně, žije v tomto městě dost lidí, kteří rádi v klidu prožijí zbytek noci mezi koncem představení a ránem. Až se nám o třetí ráno strašně moc bude chtít zapít něco á la Hronove, Hronove, zahrado zelená, zkusme odložit tuto evoluci na dobu, kdy skončí práci kroužky a ještě nezačalo odpolední představení. Ušetříme si hlasivky a hronovským přetržené spání. (jb)

I kritik se spálí...

V neděli dopoledne začaly v divadle pohovory s jednotlivými soubory. Hodnocením prvního představení pověřil pracovní kolektiv s. Batku a

Beneše. Přestože oba rozebrali výkon Bezručova divadla vcelku zevrubně, mohla a měla ještě leccos osvětlit a snad i vyřešit diskuse. Ta se však bohužel záhy dostala na slepou kolej, díky především ne právě šťastnému vystoupení redaktora Jindřicha Černého, ale i podrážděné reakci některých členů souboru. Nedostatek diskusního příspěvku s. Černého spatřuji především v tom, že v něm nebyla patrna snaha přistoupit k souboru z přátelských pozic a skutečně mu kritikou pomoci. Vážné obvinění z plagiátu vyžadovalo by si v tom případě buď méně příkré formulace, anebo mnohem důkladnější argumentaci. Soubor zas neměl zapomenout na příslovečný hanácký klid a rozvahu; diskuse by pak měla možná méně slov, ale rozhodně o to větší výsledek. J. Vedral

Mincův záběr z ostravského Divadélka Pod okapem, které vystoupí zítra v Hronově se svým kabaretem.

DNEŠ

Kroužky pracují podle programu

- 13.30 Seminář — sokolovna
- Mládež a ochotnické divadlo
- 15.00 Igor Torkar:
- 19.30 MALOVANÁ LOPTA
- 18.00 Pořad souboru ZK ROH MAJ DALIBOR — na náměstí

ZÍTRA

Kroužky pracují podle programu

- 13.30 Tři představení mimo pořad JH
- 16.30 v sokolovně — Klaus Hubalek:
- 20.00 Hodina Antigony
- 15.00 Jiráskovo divadlo
- 19.30 Hudryjáda a Skorokodýl Šlápoty
- 18.00 Přehlídka tanečních melodií Velký taneční orchestr náměstí

■ Scénografická výstava. V tělocvičně ZDS na náměstí je instalována výstava Scénografického ústavu. Účelem expozice je seznámit veřejnost jednak s prací ústavu a jednak ukázat využití nových materiálů, plastických hmot a filmového tisku v jevištní praxi. Výstava je putovní a je k dispozici kulturním domům, osvětovým zařízením a ostatním zájemcům (Informace podá s. Hora, scénografický kroužek).

■ Východočeské studio instalovalo výstavku z výsledků své práce v budově ZDS na náměstí. ph.

Výzdoba Hronova má letos novou tvář. Pozorný návštěvník si všimne, že začíná na všech přístupových cestách, kterými se návštěvníci sjíždějí na letošní 33. JH. Návrhy se zrodily v propagačním oddělení n. p. Tepna v Náchodě na pracovním stole Jiřího ZHIBO. Realizaci uskutečnily hronovské závody ve spolupráci s občany.

● Úspěšným mladým dramaturgem se stane každý, kdo navštíví prodejnu s prádlem naproti poště a zakoupí si košile nebo slušivé blůzky vystavené za výlohou pod nápisem — mladým dramaturgům. — Jde-li vám ovšem i o poznání, navštivte prodejnu DILIA a DILIZA ve škole v Palackého ulici. (Tady mohou nakupovat i starší dramaturgové). bk.

Divadlo znamená vždycky duševní pohotovost, poněvadž odráží přítomnost i budoucnost. Divadlo je nutná mimořádnost, kterou osvobozujeme génia národa a lidstva. Národ, který by si to zjednodušil, nedělal by dobře. Věřte-li v divadlo, musíte vytrvat.

Ať žije tvůrčí poslání divadla! JIRÍ MAHEN

Vydává: PRACOVNÍ VÝBOR 33. JIRÁSKOVA HRONOVA. — Řídí redakční rada: Jan ŠRÁMEK, předseda, Věra DLOUHÁ, Viera SMREKOVÁ a Josef VAVŘIČKA. Redakce: Jiří BÍLÝ, Pavel BOŠEK, Hana KRČULOVÁ, Jaroslav VEDRAL, Fero ZELIEZKA. — Vedoucí redaktor: Jiří BÍLÝ. — Tisk: Moravské tiskařské závody, n. p. Olomouc - provoz 413 HRONOV N-05*31506